

AURELIA, Moje Zło

Ja wierze w to, że przyjdzie czas
I poznam co to strach
Nie wiem jak się bać
I nie wiem jak w tym trwać
Słowa, które znam dziś nie dotyczą mnie
Żyję tak jak chcę
Nie zrozum mnie źle
Jeszcze jedno raz wykazać coś mam
Wytłumaczyć jak, jak drogę znaleźć mam
Złapać czas, oderwać się od kłamstw
Stoczyć walkę dnia

Teraz zostawcie to
To moje zło
Wiec zostawcie go
Bo to moje zło

Kto uczy mnie jak mam żyć
Jak mam dobrym dzieckiem być
Niech pozna lepiej świat i swoją własną twarz
Za późno na ten żal
I prawdę która znasz
Może to był znak że wiara już nie ta
Jak mały domek z kart runął ten nasz świat
Nie odbudujesz go!
Zanim powiesz mi ze mam
Zmienić swoją twarz
Zobacz z kim w tym trwasz

Teraz zostawcie to
To moje zło
Wiec zostawcie go
Bo to moje zło
A teraz zostawcie to
To moje zło
Wiec zostawcie go
Bo to moje zło

Popatrz teraz w dal
Odnajdziesz mnie tam
Bez ruchu na dnie
Na końcu, we śnie
Nie widzisz - to znam
Że ciągle gdzieś trwam
Upajam się tym
Zapominam łązy
Czy słyszysz ten głos
Od wewnątrz pod skos
Przecina na pół
Tak wiem ze to ból
Choć nie chcesz tak żyć
Nie odważysz się by pokonać cały ten trud

A teraz zostawcie to
To moje zło
Wiec zostawcie go
Bo to moje zło
A teraz zostawcie to
To moje zło
Wiec zostawcie go
Bo to moje zło